

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžr/110/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013201489
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2015
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013201489.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: Ing. G. X., bytom B. P. XXX, XXX XX B., K. G., právne zastúpený JUDr. Milan Fulec, advokát so sídlom Živnostenská 2, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, so sídlom Ružová dolina 27, 821 09 Bratislava, za účasti: Ing. W. X., bytom P. R. X, XXX XX O., U., právne zastúpená Erben & Erben, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Nám. SNP 22, 811 01 Bratislava, IČO: 35 724 111, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo 32/13-BP zo dňa 4. júna 2013, o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 198/2013 - 47 zo dňa 25. júla 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 198/2013 - 47 zo dňa 25. júla 2014 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. Xo 32/13-BP zo dňa 4. júna 2013 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 808,02 €, spočívajúce v zaplatených súdnych poplatkoch 136 € a trov právneho zastúpenia 672,02 €, na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Pribratému účastníkovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo 32/13-BP zo dňa 04.06.2013, ktorým potvrdil rozhodnutie Správy katastra pre hlavné mesto SR BA, odboru katastrálnych konaní, č. X-344/08 zo dňa 30.01.2013, vo veci opravy chyby v katastrálnom operáte. K oprave došlo tak, že na liste vlastníctva (LV) č. XXXX kat. územie U. T. v bytovom dome súpisného čísla 1403 postaveného na pozemku

registra „C“, parcely č. 1298 na U. v časti B-vlastníci a iné oprávnené osoby, zrušil tam uvedený zápis a zapísal, že v danom dome sa nachádza päť bytov namiesto pôvodne zapísaných štyroch.

Krajský súd poukázal na obsah administratívneho spisu, z ktorého bolo zrejmé, že dňa 03.03.2008 pribratý účastník podal podnet na opravu chybného zápisu. Do administratívneho spisu bola založená aj dohoda o vydaní vecí, uzatvorená medzi bytovým podnikom ako povinnou osobou a oprávnenými podľa zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách, z ktorej obsahu vyplývalo, že Československý štát uvedenú nehnuteľnosť nadobudol na základe rozsudku ľudového súdu v Bratislave zo dňa 13.11.1953 a Krajského súdu v Bratislave dňa zo 18.01.1954. Bytový podnik I v čase, keď spravoval celý dom ako majetok vo vlastníctve štátu (podľa zákona č. 52/1966 Zb. v znení zákona č. 30/1978 Zb.) odpredal (kúpnu zmluvou) v roku 1983 do osobného vlastníctva byty v predmetnom dome a to štvorizbový byt na prízemí so spoluvlastníckym podielom a trojizbový byt na prízemí so spoluvlastníckym podielom a garáž. Jednoizbový byt v suteréne so spoluvlastníckym podielom na všetkých spoločných častiach, dohoda zo dňa 31.10.1991 zaznamenaná v listine z 20.12.1991. Z listu vlastníctva evidovaného pod č. 2807 vyplýva, že ide o dom s bytmi v osobnom vlastníctve. Z administratívneho spisu ďalej vyplýva, že Okresný súd Bratislava I z podnetu návrhu zrušenia a vysporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, bytom nachádzajúcim sa v suteréne a v podkroví bytového domu na U. ulici č. X v X. vzal do konania 16C/93/2008-325 dňa 11.04.2011 menovaného znalca z odboru stavebníctvo. Zo znaleckého posudku vyplýva, že skúmaný bytový dom obsahuje päť bytových jednotiek a nie štyri.

Podľa názoru Krajského súdu v Bratislave správny orgán v danom prípade postupoval správne. Z predložených príloh vyplýva, že pôdorys rodinného domu z roku 1927 je archívnym dokumentom, ktorý nezohľadňuje vývoj a užívanie nebytových priestorov. Do spisu založené dohody o vydaní vecí neobsahujú technickú dokumentáciu a pri vydaní vecí boli už niektoré byty predmetom evidencie. Konštitutívny účinok opravy chyby v katastrálnom operáte možno ponímať tak, že na základe rozhodnutia o oprave chyby vydaného podľa § 59 ods. 1 písm. a/ alebo § 78 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „katastrálny zákon“) sa zakladá nové právo k nehnuteľnosti, pretože týmto rozhodnutím sa len umožňuje do katastra zapísať právo, ktoré vzniklo a bolo do katastra len chybné zapísané. Skutočný vlastník nehnuteľnosti ostáva i naďalej ten istý, bez ohľadu na prípadnú opravu zápisu v katastri. Samotná oprava sa preto nemôže dotknúť samotného právneho vzťahu. Navrhovateľka (pribratý účastník) vzhľadom na skutočný stav zápisu na liste vlastníctva č. XXXX, kat. územie U. T. navrhovala správe katastra, aby vykonala zápis dvoch existujúcich bytov v suteréne a v podkroví bytového domu súpisného č. 1403 a s tým spojený zápis spoluvlastníckych podielov na spoločných častiach a zariadeniach domu k nim prislúchajúcich zo zachovaním spoluvlastníckeho podielu pôvodných spoluvlastníkov vo veľkosti 1 u každého a výmaz reálne neexistujúceho bytu 0-b na prízemí domu a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti 350/1000, ktorý spoluvlastnícky podiel by bol práve rozpočítaný na dva existujúce byty navrhované na zápis. Tým, že došlo k vyhovneniu návrhu, zároveň nedošlo k zásahu do existujúcich práv opravou chyby v dotknutých spoluvlastníkoch.

Krajský súd sa nestotožnil, s názorom žalobcu, že predmetný dom má stále charakter rodinného domu, ktorý tvoria len obytné miestnosti a príslušenstvo, tak ako tomu bolo v čase 1927, pretože v čase vydávania nehnuteľností v reštitučnom konaní bola predmetná nehnuteľnosť už vedená ako bytový dom. Z výpovedí ako ani z administratívneho spisu nevyplývalo, že by túto okolnosť žalobca namietal, naopak je evidentné, že charakter domu v danom čase akceptoval, pretože nežiadal ani dodatočné stavebné povolenie, ani nápravu ním deklarovaného nelegitímneho záznamu o bytovom dome. Podľa názoru súdu v danej veci nebolo potrebné postupovať podľa ustanovení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „stavebný zákon“), pretože nešlo opravou o zmenu stavby, ktorá má byť povolená. Nehnuteľnosť bola ako bytový dom vedená už v čase jej vydania reštituentom, aj v čase spisovania kúpnych zmlúv k jednotlivým bytom ako už bolo vyššie uvedené v roku 1983. Tento stav žalobca v skutočnosti stále akceptuje, keďže namieta iba počet evidovaných bytov v katastrálnom zázname. Na základe týchto skutočností sa javí jeho tvrdenie účelové, pretože ak by pribratá účastníčka súhlasila s počtom bytov ním navrhovaných je zrejmé, že by opravný prostriedok nepodával. Podľa názoru Krajského súdu v Bratislave znalecký posudok nevytvára nový právny stav, ten iba definuje počet bytových jednotiek

reálne existujúcich v bytovom dome v danom čase. Ako dôkazný materiál môže byť znalecký posudok použitý v občianskom súdnom konaní. V danom prípade išlo len o zosúladenie skutočného a právneho stavu v katastrálnom operáte, čo je zákonným dôvodom na opravu chyby v katastrálnom operáte tak, ako už bolo vyššie povedané. Skutočný počet bytov existoval už aj v čase reštitučnom a tento stav sa v zmysle znaleckého posudku len potvrdil. Z uvedených dôvodov súd sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu, že by správny orgán vec nesprávne právne vyhodnotil. Žalovaný v konaní dostatočne zistil skutkový stav veci, vyvodil z neho správne právne závery, ktoré náležite odôvodnil vrátane voľnej úvahy, ktorá nevybočila z medzí prípustného správneho uváženia.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov neprináleží. Vo vzťahu k trovám konania, ktoré vznikli pribratému účastníkovi, krajský súd ich náhradu nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Zdôraznil, že krajský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to nesprávneho výkladu § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona. Opravou chyby v katastrálnom operáte má byť len dosiahnutý súlad medzi evidovanými a skutočnými údajmi. Jediným rozhodnutím príslušného orgánu, z ktorého vyplýva stavebnotechnický charakter predmetnej nehnuteľnosti, je rozhodnutie Mestského notárskeho úradu v Bratislave č. 58344 zo dňa 19.08.1927, podľa ktorého je uvedená nehnuteľnosť daná do užívania ako rodinný dom s garážou. Nebolo preukázané, že od roku 1927 bolo stavebným úradom vydané rozhodnutie, ktorým by došlo k zmene účelu užívania stavby na obytný dom so samostatnými bytovými jednotkami. Záver krajského súdu o tom, že predmetná nehnuteľnosť bola vedená vo vtedajšej evidencii nehnuteľností v roku 1983 ako obytný dom, nepreukazuje existenciu rozhodnutia stavebného úradu, na základe ktorého by bolo možné nehnuteľnosť ako obytný dom užívať, teda, že prestal mať charakter rodinného domu. Zmena účelu užívania stavby vyžaduje rozhodnutie stavebného úradu o zmene užívania stavby podľa § 85 ods. 1 stavebného zákona. Pre posúdenie, či nehnuteľnosť bola obytným domom s jednotlivými bytmi nie je rozhodujúce ako bola zapísaná v evidencii nehnuteľností, ale či bolo vydané príslušným stavebným úradom rozhodnutie, že uvedená stavba je obytným domom s jednotlivými bytmi. Aj pred účinnosťou stavebného zákona platila právna úprava, podľa ktorej zmeny stavby vyžadovali rozhodnutie o prípustnosti stavby. O stavebnotechnickom charaktere stavby vždy rozhodoval stavebný úrad. Záver krajského súdu, že nehnuteľnosť je obytným domom s jednotlivými bytmi, nemá oporu v zistenom skutkovom stave. Okrem rozhodnutia z r. 1927 nebolo vydané iné rozhodnutie príslušného stavebného úradu týkajúce sa uvedenej nehnuteľnosti, v dôsledku ktorej by došlo k zmene účelu užívania z rodinného domu na obytný dom so samostatnými bytovými jednotkami. Žalobca poukázal, že nehnuteľnosť bola v minulosti vedená v evidencii nehnuteľností súčasne na dvoch listoch vlastníctva ako bytový dom na LV č. XXXX, kat. úz. U. T. a súčasne ako dom na LV č. XX, kat. úz. U. T.. Československý štát - bytový podnik na základe Dohody o vydaní veci uzavretej dňa 31.10.1991, registrovanej štátnym notárstvom pod RVI 188/91 a RVI 189/91 dňa 20.12.1991 vydal oprávneným osobám časť nehnuteľnosti, a to príslušný podiel na nehnuteľnosti a nie podiel na samostatných bytových jednotkách, jednej v prízemí a druhej v podkrovi. Znalecký posudok Ing. Y. T. síce uvádza, že v dome sa nachádza päť bytov, avšak pre vymedzenie jednotlivej miestnosti ako bytu je právny stav založený právoplatným rozhodnutím stavebného úradu o povolení užívania stavby a takéto rozhodnutie vydané nebolo. Prijatie právneho záveru krajského súdu by viedlo k neporiadku a chaosu v štátnej správe pri povoľovaní stavieb a aj v katastri nehnuteľností, ak by nehnuteľnosti boli evidované v katastri nehnuteľností na základe znaleckých posudkov a nie na základe rozhodnutí príslušných stavebných úradov.

V doplnení odvolania žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26Cdo 400/2000, uverejnený pod č. R 90/2000, z ktorého vyplýva, že súbor miestností, prípadne jednotlivá obytná miestnosť, ktorý je rozhodnutím stavebného úradu určený k trvalému bývaniu, sa pokladá za byt v zmysle § 685 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Žalovaný sa vo vyjadrení k podanému odvolaniu stotožnil s napadnutým rozsudkom krajského súdu, ktorý považoval za vecne správny. Zdôraznil, že v danom prípade šlo o zosúladenie skutočného a

právneho stavu v katastrálnom operáte na základe skutočností a podkladov, čo je zákonným dôvodom na opravu podľa § 59 katastrálneho zákona.

Pribratá účastníčka sa k podanému odvolaniu vyjadrila tak, že navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uviedla, že predložený znalecký posudok jednoznačne preukazuje, že v bytovom dome sa nachádza 5 bytov a nie 4 byty. Tento znalecký posudok bol predložený v správnom konaní z dôvodu, že správa katastra požadovala predložiť listinný dôkaz, ktorý bude preukazovať skutočný stav a jeho rozpor so stavom zapísaným. Žiaden právny predpis nebráni, aby oficiálne vypracovaný znalecký posudok bol použitý aj v inom konaní než v tom, v ktorom bol nariadený, a to najmä v prípade, že svojím obsahom objasňuje otázky, ktoré sú aj v inom konaní sporné alebo dôležité. Znalecký posudok definoval počet bytových jednotiek reálne existujúcich v bytovom dome v danom čase, teda že v dome sa nenachádzajú štyri ale päť bytov, čiže preukázal existenciu dvoch bytov namiesto nesprávne zapísaného bytu č. 0-b. Opravou nesprávne zapísaného údajov v katastrálnom operáte došlo k zosúladieniu skutočného stavu so stavom právnym. Žalobcom tvrdené skutočnosti predstavujú len účelový zámer docieľiť zrušenie zákonného a dôvodného rozhodnutia, ktoré vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a je vecne správne a zákonné. Sám žalobca v minulosti pri rôznych právnych krokoch vychádzal z právneho stavu, podľa ktorého išlo o obytný dom. V tomto smere pribratá účastníčka poukázala na preambulu kúpnej zmluvy z r. 1984, v ktorej bol dom na U. č. X označený ako obytný. Rovnako žalobca akceptoval fakt, že sa jedná o bytový dom aj v kúpnej zmluve z r. 2007. Skutočnosť, že sa jedná o bytový dom je nepriamo zrejmá aj z Výmeru KNV v Bratislave č. III/1-463-12/2-1953 zo dňa 14.02.1953, ktorým bolo určené, že 5 izbový byt na U. č. X je bytom charakteru SNB a bude rozdelený na 2 bytové jednotky. Až do r. 2007 nebol na LV k spornej nehnuteľnosti vyznačený jej charakter; tento bol na LV s vedomím žalobcu vyznačený až od leta 2007, po tom, čo žalobca odkúpil byt od p. R.. Argumentácia žalobcu svedčí o jeho účelovom konaní, v úsilí zmariť zápis 5 bytov v dome na LV, z ktorých jeden by patril pribratej účastníčke. Nesúladienie v katastrálnom operáte umožňuje žalobcovi, aby pribratej účastníčke úspešne bránil pri výkone spoluvlastníckeho práva, nakoľko sa odvoláva na nemožnosť poskytnúť jej 1 konkrétny byt a obmedzuje sa na formálne rešpektovanie spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti, bez jeho konkrétneho obsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 OSP s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 03.12.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona, správa katastra aj bez návrhu opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra,

Podľa § 59 ods. 2 katastrálneho zákona, vlastníci a iné oprávnené osoby sú povinní pri oprave chýb v katastrálnom operáte poskytovať pravdivé a presné informácie a predkladať doklady na ich preukázanie; ak je to na opravu chýb v katastrálnom operáte nevyhnutné, sú povinní zúčastniť sa na tomto katastrálnom konaní.

Podľa § 59 ods. 4 katastrálneho zákona, oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa § 59 ods. 1 písm. a/ a § 78 ods. 1.

Podľa § 59 ods. 5 katastrálneho zákona, na opravu chýb v katastrálnom operáte sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak sa oprava týka údajov uvedených v liste vlastníctva; to neplatí, ak ide o opravu výmery pozemku evidovaného v mape určeného operátu.

Podľa § 85 ods. 1 stavebného zákona, stavbu možno užívať len na účel určený v kolaudačnom rozhodnutí, prípadne v stavebnom povolení. Zmeny účelu užívania stavby, ktoré spočívajú v zmene spôsobu užívania stavby, jej prevádzkového zariadenia, v zmene spôsobu a v podstatnom rozšírení výroby alebo činností, ktoré by mohli ohroziť život a zdravie ľudí alebo životné prostredie, vyžadujú rozhodnutie stavebného úradu o zmene v užívaní stavby; na konanie o zmene v užívaní stavby sa vzťahujú primerane ustanovenia §§ 76 až 84.

Predmetom súdneho prieskumu je zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. Xo 32/13-BP zo dňa 04.06.2013, ktorým potvrdil rozhodnutie Správy katastra pre hlavné mesto SR BA, odboru katastrálnych konaní, č. X-344/08 zo dňa 30.01.2013, vo veci opravy chyby v katastrálnom operáte. K oprave došlo tak, že na liste vlastníctva (LV) č. XXXX kat. územie U. T. v bytovom dome súpisného č. 1403 postaveného na pozemku registra „C“, parcely č. 1298 na U. ulici č. X v časti B-vlastníci a iné oprávnené osoby, zrušil tam uvedený zápis a zapísal, že v danom dome sa nachádza päť bytov namiesto pôvodne zapísaných štyroch.

Najvyšší súd ako dôvodnú vyhodnotil námietkou žalobcu, pokiaľ poukázal, že pre byty nachádzajúce sa v suteréne a podkroví (zapísané opravou v katastrálnom operáte) nebolo vydané rozhodnutie stavebného určené na ich trvalé bývanie.

Najvyšší súd prvotne zdôrazňuje, že účel užívania dotknutej nehnuteľnosti nie je v prejednávanej veci podstatný, nakoľko z toho, že v dome sa už nachádzajú byty, nemožno aj ohľadne iných priestorov (a to najmä v podkroví) vyvodiť, že sa jedná o byt. Zároveň je potrebné uviesť, že postup pri evidencii ostatných bytov v dome na U. ulici nie je predmetom tohto konania.

Nepochybne bol v konaní predložený znalecký posudok, z ktorého záverov vyplýva, že v dome na U. ulici X, súp. č. 1403 sa nachádza päť bytov. Rovnako je z neho zrejmé, že v podkroví je priestor, ktorý nie je využívaný. Žalovaný ako ani pribratá účastníčka však nevyvrátili tvrdenie žalobcu ohľadne nedostatku rozhodnutia stavebného úradu týkajúceho sa charakteru „novozapísaných“ bytov. Predložený znalecký posudok tak môže slúžiť ako podklad v prípadnom konaní o zmene účelu užívania stavby.

Najvyšší súd hoc majúci na zreteli tú skutočnosť, že v priebehu času sa zrejme len faktickými úkonmi menil spôsob využívania predmetnej nehnuteľnosti z rodinného domu na bytový dom, nemohol akceptovať postup žalovanej, ktorá len na základe predloženého znaleckého posudku v podstate sama kvalifikovala dotknuté priestory ako byty, hoci to nevyplývalo zo žiadneho rozhodnutia resp. takéto rozhodnutie nebolo v konaní predložené a navyše nebolo ani skúmané, či toto bolo vydané alebo nie. Posudzovanie, či určité miestnosti vôbec môžu slúžiť na trvalé bývanie, patrí stavebnému úradu. Skutočnosť, že na základe konkrétnych postupov (napr. stavebnými úpravami) boli určité priestory využívané ako byty, sama osebe nemôže zhojiť absenciu relevantného rozhodnutia stavebného úradu. Odobrením uvedeného postupu by boli prostredníctvom konania o oprave chyby v katastrálnom operáte akceptované aktivity stavebníkov resp. iných osôb smerujúce k premene nimi zvolených priestorov na byty, a to bez ohľadu na splnenie zákonných náležitostí, čím by sa fakticky vylúčila pôsobnosť stavebného úradu pri skúmaní podmienok vyžadovaných pre priestory určené na trvalé bývanie (napr. podmienky hygienické, svetlotechnické atd.).

Správne orgány sa v ďalšom konaní budú zaoberať otázkou, či ohľadne užívania priestorov, ktoré majú byť zapísané ako byt bolo vydané rozhodnutie stavebného úradu, z ktorého by bol zrejмый účel užívania týchto priestorov a na základe takto doplneného dokazovania opätovne rozhodnú, pričom sa vysporiadajú so všetkými relevantnými účastníkmi vznesenými námietkami.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 OSP, § 224 ods. 1, 2 a § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu spolu vo výške 808,02 € spočívajúcu v

- zaplatených súdnych poplatkoch za podanú žalobu a odvolanie: 66 € a 70 €, t.j. 136 €.

- náhrade za úkony právnej pomoci vo výške podľa § 11 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „Výhláška“), za rok 2013 vo výške 275,94 € (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd vo veci samej - žaloba /§ 14 ods. 1 písm. a/, b/

Výhlášky/), vo výške á 130,16 €, režijný paušál k dvom úkonom /§ 16 ods. 3 Výhlášky/, vo výške á 7,81 €.

- náhrade za úkony právnej pomoci za rok 2014 vo výške 284,08 € (účasť na pojednávaní zo dňa 25.07.2014, písomné podanie na súd vo veci samej - odvolanie /§ 14 ods. 1 písm. b/, c/ Výhlášky/), vo výške á 134,00 €, režijný paušál k dvom úkonom vo výške á 8,04 €).

Právny zástupca žalobcu je platiteľom DPH, a preto bola odmena a náhrady zvýšená o DPH vo výške 20 %, t.j. spolu 672,02 €.

Žalovaný je povinný náhradu trov konania podľa § 149 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP uhradiť na bankový účet právneho zástupcu žalobcu vedený v O. a.s., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, v lehote uvedenej vo výroku tohto rozsudku.

Pribratá účastníčka si náhradu trov konania neuplatnila, a preto jej odvolací súd ich náhradu nepriznal. (v zmysle § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 151 ods. 1 OSP a contratrio).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.